

O opremi za hrambo arhivskega gradiva na različnih nosilcih informacij italijanskih arhivov piše Grazia Tato (Trst) v prispevku *Contentitori per il condizionamento degli atti d'archivio* (str. 160-168). Posebej obravnava hrambo mikrofilmskega gradiva v trpežnem kartonu.

Podobne tematike se loteva tudi Ingrid Beck (Rio de Janeiro). V referatu z naslovom *Equipment for safeguarding in Brazilian Archives* govori o opremi za hrambo arhivskega gradiva v brazilskih arhivih. Seznanja nas s programom za zaščito zmanjšanja škodljivih vplivov tropske klime in z naporji za pridobivanje kakovostnih snovi za izdelavo papirja. Pri tem pa njihova prizadevanja niso omejena, saj skušajo zagotoviti ustrezno kakovost papirja, tako nosilca informacij kot surovine, iz katere izdelujejo opremo arhivskega gradiva.

Skupaj se je nabralo kar 33 prispevkov, ki so jih delavci Pokrajinskega arhiva Maribor oblikovali v publikacijo, razmnožili pa so jo v tiskarni Černel - Rogina v Radizelu.

Objavljeni referati 14. posvetovanja Sodobni arhivi pomenijo dragoceno pridobitev za slovensko arhivsko javnost in to ne samo z vidika izmenjave množice teoretičnih izkušenj mednarodne arhivske teorije, ampak predvsem z vidika podanih bogatih izkušenj arhivske prakse.

Miroslav Novak

Atlanti, štev. 1, Maribor 1991, str. 1-130, 250 izvodov izdal in založil Arhivski center za strokovno tehnična vprašanja Maribor

Publikacija je bila oblikovana v Pokrajinskem arhivu Maribor, razmnožena v tiskarni Černel - Rogina v Radizelu.

Osnovna dejavnost mednarodnega Arhivskega centra za strokovno tehnična vprašanja, ki deluje pri Pokrajinskem arhivu Maribor, je zbiranje in diseminacija različnih informacij s področja arhivske tehnike, arhivskih zgradb in potrebne opreme. Zbiranje omenjenih informacij je organizirano preko korespondentov, ki pa niso samo zbiratelji informacij, ampak tudi renomirani raziskovalci s tega področja. Potreba po diseminaciji zbranih informacij je bila že zelo zgodnja, vendar so protagonisti tega projekta naleteli predvsem na jezikovne prepreke, saj so želeli upoštevati tako uradne jezike svetovne arhivistike kot tudi splošno razumljivost in dostopnost informacij. Tako so določili za osnovni jezik angleščino, nemščino ali francoščino. Diseminacijo informacij so izvedli na klasični način z objavo v

specializirani publikaciji. Temeljno izhodišče oblikovanja publikacije je bilo torej upoštevanje tako originalnosti kot univerzalnosti, ki se je prepletala z dostopnostjo.

V uvodnem delu (str. 3-14) dr. Peter Pavel Klasinc ugotavlja potrebe po izmenjavi informacij s področja arhivske tehnike in utemeljuje pomen nove mednarodne publikacije. Predsednica sveta Arhivskega centra dr. Simonida Marjanović razlaga pomen pojma ATLANTI in ugotavlja razmerje med Komitejem za zgradbe in opremo, ki deluje pri Mednarodnem arhivskem svetu s sedežem v Parizu (ICA/CBQ) in Arhivskim centrom za strokovno tehnična vprašanja iz Maribora. Uvodnim mislim sledi predstavitev Centra s podrobno razčlenjenimi cilji, nalogami in organizacijo. Predstavitev centra je zaključena z listo dvanajstih uradno imenovanih korespondentov centra. Uvodni del publikacije pa končuje dr. Michel Duchein, predsednik Komiteja za zgradbe in opremo Mednarodnega arhivskega sveta s predstavitvijo, nastankom, razvojem in cilji tega komiteja.

Drugo zaokroženo celoto (str. 15-50) začenja dr. Peter Pavel Klasinc (Maribor) s prispevkom o temeljnih vprašanjih adaptacije obstoječih zgradb za potrebe arhivov. Temu sledi prispevek dr. Uga Cova (Trst) o stanju adaptiranih arhivskih zgradb v Italiji. S konkretnimi problemi in nekaterimi rešitvami adaptacije dveh zgradb - spomenikov iz prve polovice 18. stol. za potrebe arhiva v Torinu, nas seznanjata Marco Carassi in Massabo Ricci (Torino). O adaptacijah starih zgradb za arhivske namene v Avstriji piše dr. Gerald Ganser (Graz). Long Yuchuen (Chengdu) razpravlja o temeljni filozofiji izgradnje arhivskih zgradb v LR Kitajski. Stanje na področju arhivske prostorske problematike na Poljskem pa opiše Edvard Fracki (Varšava). Zelo specifično področje predstavi dr. Josef Maršal (Praga), ko se dotakne problemov izgradnje in adaptacije arhivskih zgradb in prostorov v posameznih podjetjih. O adaptacijah starih zgradb za potrebe arhivov v Franciji piše Daniele Neirinck (Pariz). Drugo zaokroženo celoto publikacije zaključuje Antoša Leskovec (Maribor) s povzetkom prispevkov, ki so bili podani na skupščini korespondentov Arhivskega centra za strokovno tehnična vprašanja leta 1990. V sintezi izpostavlja temeljne strokovno-arhivske zahteve pri adaptacijah obstoječih zgradb za potrebe arhivov.

V tretjem delu (str. 51-127) je zbranih 226 informacijskih enot, ki so razdeljene na štiri glavne skupine: knjige, poglavja-prispevki, brošure in načrti. Vsaka informacijska enota se začne z navedbo naslova v originalnem jeziku, temu sledi prevod v angleščino. Običajni bibliografski podatki (izdajatelj, založnik, kraj, leto,

strani, ISSN, ISBN, itd.) so seveda odvisni od fizične enote popisa in se med seboj razlikujejo. Vsaka informacijska enota vsebuje tudi potrebno število vnaprej določenih ključnih besed, s katerimi so omejene vsebine informacijskih enot. Ključne besede so prezentirane dvonivojsko: v angleškem jeziku in v obliki numerične klasifikacije. Za tiste, ki ne obvladajo angleškega jezika, je zadaj dodana zloženka, na kateri so vse potrebne ključne besede ponovljene v angleškem jeziku skupaj z numerično šifro, temu pa sledijo od leve proti desni še prevodi v nemškem, italijanskem in francoskem jeziku.

Informacijske enote so razvrščene po abecednem vrstnem redu avtorjev, če ti niso znani, pa po abecednem vrstnem redu naslovov, in to v okviru posameznih glavnih skupin. Njihova numeracija poteka neprekinjeno. Prav zaradi tega je bilo mogoče napraviti še indeks v angleškem jeziku, ki je vezan preko numerične šifre z večjezičnim dodatkom ključnih besed na koncu publikacije na eni strani, ter z numeracijo informacijskih enot na drugi strani. Na ta način je zagotovljen relativno hiter dostop do ciljnih skupin informacijskih enot.

Z *Atlanti* smo dobili v srednjeevropski arhivski prostor novo specializirano mednarodno publikacijo, ki skuša zakriti vrzel pereče problematike izgradnje in adaptacije arhivskih zgradb ter njihove ustrezne opreme. S svojo osnovno naravnostjo in filozofijo zbiranja in diseminacije natančno opredeljenih informacij nikakor ne pomeni konkurence že obstoječim publikacijam s področja arhivistike, ampak novo komplementarno vrednost.

Slovenska arhivska služba je z *ATLANTI* dobila ob *ARHIVIH*, Glasilu Arhivskega društva in arhivov Slovenije (14 letnikov), *SODOBNIH ARHIVIH*, zborniku referatov posvetovanj o strokovnih in tehničnih vprašanjih (14 letnikov), ob občasniku *ŠKART* (1 zvezek), *OBVESTILIH* Arhiva Slovenije (7 letnikov) peto glasilo, ki pa po svoji zasnovi ni omejeno samo na slovenski prostor. Kljub svoji vsebinsko relativno ozki usmeritvi lahko postane dovolj zanimivo branje tudi za slovenski arhivski prostor, še posebej ob misli na prostorsko problematiko slovenskih profesionalnih in drugih arhivov, njih racionalno opremljanje ter hranjenje arhivskega gradiva s čisto tehničnega vidika.

Miroslav Novak

Posebna izdaja *Atlanti*, dopolnjena s predstavitev slovenskih arhivov na 12. mednarodnem arhivskem kongresu v Kanadi, 1992, št. 1, Maribor 1992, str. 1-148, 1000 izvodov, izdal in založil Mednarodni institut arhivskih znanosti v sodelovanju z Arhivom Republike Slovenije, Pokrajinskim Arhivom Koper, Pokrajinskim arhivom Nova Gorica, Pokrajinskim arhivom Maribor, Zgodovinskim arhivom Ljubljana, Zgodovinskim arhivom Ptuj in Zgodovinskim arhivom Celje

V uvodnem delu so objavljene misli podpredsednika slovenske vlade mag. Viktorja Žaklja, dr. Charlesa Kecskemetija, izvršnega sekretarja Mednarodnega arhivskega sveta, direktorja Arhivskega centra za strokovno tehnična vprašanja dr. Petra Pavla Klasinca in predsednice sveta Arhivskega centra dr. Simonide Marjanovič. Uvodnim prispevkom sledi predstavitev Centra s podrobno razčlenjenimi cilji, nalogami in organizacijo. Le-ta je zaključena z listo uradno imenovanih korespondentov. V letu 1992 se je Center preoblikoval v Mednarodni institut arhivskih znanosti. Organizacijske in druge značilnosti delovanja nove institucije so opisane v poglavju z naslovom Mednarodni institut arhivskih znanosti. Prvi del publikacije zaključuje dr. Michel Duchein, predsednik Komiteja za zgradbe in opremo Mednarodnega arhivskega sveta, s predstavitev, nastankom, razvojem in cilji tega komiteja.

Drugo zaokroženo celoto publikacije začenja Antoša Leskovec (Maribor) s povzetkom prispevkov, ki so bili podani na skupščini korespondentom Arhivskega centra za strokovno tehnična vprašanja leta 1990. V sintezi izpostavlja temeljne strokovno-arhivske zahteve pri adaptacijah obstoječih zgradb za potrebe arhivov. Nadaljuje pa dr. Peter Pavel Klasine (Maribor) s prispevkom o temeljnih vprašanjih adaptacije obstoječih zgradb za potrebe arhivov. Temu sledi prispevek dr. Uga Cova (Trst) o stanju adaptiranih arhivskih zgradb v Italiji. S konkretnimi problemi in nekaterimi rešitvami adaptacije dveh zgradb - spomenikov iz prve polovice 18. stol. za potrebe arhiva v Torinu, nas seznanjata Marco Carassi in Massabo Ricci (Torino). O adaptacijah starih zgradb za arhivske namene v Avstriji piše dr. Gerald Ganser (Graz). O adaptacijah starih zgradb za potrebe arhivov v Franciji piše Daniele Neirinek (Pariz). Stanje na področju arhivske prostorske problematike na Poljskem pa opiše Edvard Fracki (Varšava). Zelo specifično področje predstavi dr. Josef Maršal (Praga), ko se dotakne problemov izgradnje in adaptacije arhivskih zgradb in pro-